

Besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van 7 januari 2013, nr. 123511/123962, tot bekendmaking van hun besluit tot wijziging van de Collectieve Arbeidsvoorwaarden-regeling provincies (CAP) in verband met de wijziging van de verlofregeling voor provinciaal ambtenaren en invoering van een geschillenregeling provinciaal Georganiseerd Overleg bij het LAAC.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

gelet op de in het Sectoroverleg Provinciale Arbeidsvoorwaarden (SPA) daarover met de vakorganisaties bereikte overeenstemming;

maken overeenkomstig artikel 136 van de Provinciewet of 3:42 van de Algemene Wet Bestuursrecht bekend dat zij in hun vergadering van 7 januari 2013, onder nr. 123511/123962 het volgende besluit hebben genomen:

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland besluiten:

Artikel I

De collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling Provincies als volgt te wijzigen:

A In artikel C.11, eerste lid, wordt de zinsnede "algemeen verlof" telkens vervangen door: vakantieverlof.

B Het opschrift van paragraaf 2 van hoofdstuk D komt als volgt te luiden:

Paragraaf 2 Vakantieverlof

C Artikel D.5 met opschrift komt als volgt te luiden:

Artikel D.5 Aanspraak op vakantieverlof

1 De ambtenaar heeft per kalenderjaar aanspraak op 180 uren vakantieverlof met behoud van de volle bezoldiging, zijnde 144

uren basisvakantieverlof en 36 uren aanvullend vakantieverlof. Voor de ambtenaar met een deeltijdfunctie wordt de aanspraak op zowel het basisvakantieverlof als het aanvullend vakantieverlof bepaald evenredig aan het deeltijdpercentage.

- 2 Bij aanvang of einde van het dienstverband in de loop van het kalenderjaar wordt de aanspraak op het basisvakantieverlof en op het aanvullend vakantieverlof vastgesteld naar evenredigheid van de duur van het dienstverband in dat jaar.
 - 3 Indien de arbeidsduur van de ambtenaar wordt gewijzigd wordt de aanspraak op basisvakantieverlof en aanvullend vakantieverlof over het eventueel resterende deel van het kalenderjaar opnieuw vastgesteld, rekening houdend met de nieuwe arbeidsduur.
- D Artikel D.6 met opschrift komt als volgt te luiden:

Artikel D.6 Vermindering en verval van aanspraak op vakantieverlof

- 1 Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar in afwijking van de voor hem geldende werktijdregeling geen arbeid, onderscheidenlijk gedeeltelijk arbeid verricht, heeft hij geen aanspraak op basisvakantieverlof en aanvullend vakantieverlof, onderscheidenlijk aanspraak op basisvakantieverlof en aanvullend vakantieverlof naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop de arbeid volgens de werktijdregeling is verricht.
- 2 Het eerste lid is niet van toepassing indien geheel of gedeeltelijk geen arbeid wordt verricht wegens
 - a genoten vakantieverlof;
 - b zwangerschaps- en bevallingsverlof als bedoeld in artikel D.11;
 - c buitengewoon verlof van korte duur op grond van de artikelen D.12 en D.13 en op grond van de Wet op de ondernemingsraden.

- 3 In afwijking van het bepaalde in het eerste lid heeft de ambtenaar over de uren waarop hij met recht op gehele of gedeeltelijke doorbetaling van bezoldiging wegens ziekte geen arbeid verricht, aanspraak op
- a basisvakantieverlof overeenkomstig het bepaalde in artikel D.5;
 - b aanvullend vakantieverlof overeenkomstig het bepaalde in artikel D.5, voor zover het de eerste 26 weken van verhindering wegens ziekte om arbeid te verrichten betreffen, waarbij werkherleving van 4 weken of minder geen nieuwe periode van 26 weken inluit.
- 4 De aanspraak op basisvakantieverlof vervalt 12 maanden na de laatste dag van het kalenderjaar waarin de aanspraak is ontstaan, tenzij de ambtenaar tot aan dat tijdstip redelijkerwijs niet in staat is geweest om dit vakantieverlof op te nemen.
- 5 De aanspraak op basisvakantieverlof dat niet ingevolge het vierde lid vervalt en de aanspraak op aanvullend vakantieverlof vervallen na verloop van 5 jaren na de laatste dag van het kalenderjaar waarin de aanspraak is ontstaan.
- E Artikel D.7 met opschrift komt als volgt te luiden:

Artikel D.7 Opnemen van het vakantieverlof

- 1 De ambtenaar kan het vakantieverlof waarop hij aanspraak heeft opnemen, tenzij hem daarvoor om redenen van dienstbelang geen toestemming is verleend. De ambtenaar meldt het voornemen om vakantieverlof op te nemen tijdig.
- 2 De ambtenaar neemt het vakantieverlof als regel op in het kalenderjaar waarop het betrekking heeft en als regel zodanig dat hij in ieder geval 2 weken aaneengesloten vrij van dienst is. Niet opgenomen vakantieverlof wordt in het volgende kalenderjaar opgenomen.
- 3 De ambtenaar wordt in de gelegenheid gesteld per kalenderjaar in ieder geval het voor dat jaar geldende basisvakantieverlof op te nemen.
- 4 De ambtenaar wordt, tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, in de gelegenheid gesteld vakantieverlof op te nemen op officiële feestdagen die samenhangen met zijn geloof en/of culturele achtergrond, anders dan de dagen genoemd in artikel D.1, derde lid, bij het huwelijk en geregistreerd partnerschap van bloed- en aanverwanten in de eerste en tweede graad, bij verhuizing en bij overlijden van bloed- en aanverwanten in de derde en vierde graad van de ambtenaar of diens partner.
- 5 Wanneer zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen dat noodzakelijk maken kan de aan

de ambtenaar verleende toestemming om vakantieverlof op te nemen, worden ingetrokken, zowel vóór als tijdens het vakantieverlof. Indien de ambtenaar ten gevolge van het intrekken van de toestemming om vakantieverlof op te nemen geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

- F Artikel D.8 met opschrift komt als volgt te luiden:

Artikel D.8 Vakantieverlof en ziekte

- 1 De ambtenaar kan ook tijdens ziekte vakantieverlof opnemen.
- 2 Voor de ambtenaar die wegens ziekte gedeeltelijk geen arbeid verricht worden bij het opnemen van basisvakantieverlof de uren voor de gehele arbeidsduur in mindering gebracht op het basisvakantieverlof.
- 3 Indien de ambtenaar aannemelijk kan maken dat hij, indien aan hem geen toestemming zou zijn verleend om vakantieverlof op te nemen, wegens ziekte op uren van het vakantieverlof verhinderd zou zijn geweest zijn arbeid te verrichten, worden die uren als niet opgenomen vakantieverlof aangemerkt.

- G Artikel D.9 wordt gewijzigd als volgt:

- 1 In het opschrift wordt de zinsnede "Algemeen verlof" vervangen door: Vakantieverlof.
- 2 In het eerste, tweede en vierde lid wordt de zinsnede "algemeen verlof" telkens vervangen door: vakantieverlof.

- H In artikel D.17 wordt de zinsnede "algemeen verlof" vervangen door: vakantieverlof.

- I Artikel G.4, eerste lid, onderdeel b, komt als volgt te luiden:

- b vermindering van het vakantieverlof met ten hoogste het voor het betreffende kalenderjaar geldende aantal uren aanvullend vakantieverlof.

Artikel II

- A In artikel I.3, vijfde lid, wordt na het woord 'overleg' een punt geplaatst en vervalt de rest van de zin.
- B Na artikel I.4 wordt een nieuw artikel met opschrift ingevoegd, luidende:

Artikel I.5 Advies en arbitrage bij geschillen

- 1 Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a deelnemers aan het overleg: de vertegenwoordiging van het provinciebestuur en de vertegenwoordigers van de vakorgani-

- saties van overheidspersoneel, genoemd in artikel I.1, tweede lid;
- b advies- en arbitragecommissie: de advies- en arbitragecommissie, ingesteld door het College voor Arbeidszaken van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.
- 2 Dit artikel is van toepassing op geschillen inzake de aangelegenheden, bedoeld in artikel I.4, eerste lid.
- 3 Indien een of meer van de deelnemers aan het overleg tijdens het overleg tot het oordeel komen dat dit overleg niet zal leiden tot een uitkomst die de instemming van alle deelnemers aan het overleg zal hebben, brengen zij dat oordeel binnen zes dagen, nadat zij daarvan in het overleg blijk hebben gegeven, schriftelijk ter kennis van de overige deelnemers aan het overleg.
- 4 Binnen tien dagen na de kennisgeving, bedoeld in het derde lid, schrijft de voorzitter een overlegvergadering met de vakorganisaties van overheidspersoneel uit. De vergadering moet worden gehouden binnen zeven dagen nadat deze is uitgeschreven. Tenzij de deelnemers aan het overleg besluiten het overleg voort te zetten dan wel te beëindigen, wordt in de vergadering nagegaan of overeenstemming bestaat over de vraag wat het onderwerp en de inhoud van het geschil zijn en of een oplossing van het geschil zal worden gezocht door middel van voortzetting van het overleg nadat het advies is ingewonnen van de advies- en arbitragecommissie dan wel door onderwerping van het geschil aan een arbitrale uitspraak van die commissie.
- 5 Tot het inwinnen van advies zijn – ieder voor zich – de vertegenwoordiging van het provinciebestuur en een meerderheid van de in het overleg vertegenwoordigde vakorganisaties van overheidspersoneel bevoegd. Voor onderwerping van het geschil aan arbitrage is overeenstemming vereist tussen alle deelnemers aan het overleg.
- 6 Binnen zes dagen na de vergadering, bedoeld in het vierde lid, wordt het verzoek om advies ter kennis gebracht van de voorzitter van de advies- en arbitragecommissie. Het verzoek wordt ondertekend door de deelnemers aan het overleg die zich voor inwinning van het advies hebben uitgesproken en bevat ten minste het onderwerp en de inhoud van het geschil. Indien in de vergadering, bedoeld in het vierde lid, geen overeenstemming is bereikt tussen alle deelnemers aan het overleg over de vraag wat het onderwerp en de inhoud van het geschil zijn, brengen de overige deelnemers aan het overleg hun visie op het onderwerp en de inhoud van het geschil eveneens binnen zes dagen na eerdergenoemde vergadering ter kennis van de voorzitter van de advies- en arbitragecommissie.
- 7 Binnen zes dagen na de vergadering, bedoeld in het vierde lid, wordt het verzoek om arbitrage ter kennis gebracht van de voorzitter van de advies- en arbitragecommissie. Het verzoek daartoe wordt ondertekend door alle deelnemers aan het overleg en dient ten minste te bevatten:
- a het onderwerp en de inhoud van het geschil;
- b de standpunten van alle deelnemers aan het overleg omtrent onderwerp en inhoud van het geschil
- 8 Binnen twee weken na ontvangst van het advies wordt het overleg over het geschil voortgezet.
- 9 De arbitrale uitspraak van de advies- en arbitragecommissie heeft bindende kracht.

Artikel III

De toelichting op de CAP wordt gewijzigd als volgt:

- A In de toelichting op artikel B.4 wordt de zinsnede “algemeen (vakantie)verlof” vervangen door: *vakantieverlof*.
- B De paragraaf **Algemeen en buitengewoon verlof** in de algemene toelichting op hoofdstuk D (**Beleidsmatige achtergronden en uitgangspunten**) wordt als volgt gewijzigd:
- 1 Het opschrift komt als volgt te luiden: **Vakantieverlof en buitengewoon verlof**
- 2 De derde volzin komt als volgt te luiden: Eerstgenoemd verlof is steeds (volledig) betaald verlof.
- 3 De zinsnede “algemeen verlof” wordt telkens vervangen door: *vakantieverlof*.
- C In de toelichting op de artikelen C.11, D.1, D.3 en F.10 wordt de zinsnede “algemeen verlof” telkens vervangen door: *vakantieverlof*.
- D De toelichting op artikel D.5 wordt als volgt gewijzigd:
- 1 Het opschrift komt als volgt te luiden: **Artikel D.5 Aanspraak op vakantie- verlof**
- 2 De zinsnede “algemeen verlof” wordt telkens vervangen door: *vakantieverlof*.
- 3 Een tweede alinea wordt toegevoegd, luidende:

“Een onderscheid wordt gemaakt tussen basisvakantieverlof en aanvullend vakantieverlof. Het basisvakantieverlof is gelijk aan het wettelijk minimum aan vakantieverlof dat voor werknemers in de marktsector is geregeld in het

Burgerlijk Wetboek. Dat is 4 weken, namelijk viermaal de overeengekomen arbeidsduur per week, ofwel voor fulltimers bij de provincie ($4 \times 36 =$) 144 uren per kalenderjaar. Het aanvullend vakantieverlof is vergelijkbaar met het bovenwettelijk vakantieverlof voor werknemers in de marktsector en bedraagt bij de provincie eenmaal de overeengekomen arbeidsduur per week, ofwel voor fulltimers 36 uren per kalenderjaar. Het totale vakantieverlof komt daarmee voor fulltimers dus uit op 180 uren per kalenderjaar. Het onderscheid tussen basisvakantieverlof en aanvullend vakantieverlof is van belang voor de opbouw en het verval van vakantieaanspraken en voor de opname van vakantieverlof. Zie daarvoor de toelichting op de artikelen D.6 t/m D.8.

E. De toelichting op artikel D.6 komt als volgt te luiden:

Artikel D.6 Vermindering en verval van aanspraak op vakantieverlof

Het vakantieverlof wordt gedurende het kalenderjaar opgebouwd. Dit opbouwsysteem houdt in dat in beginsel uitsluitend vakantieverlof wordt opgebouwd over gewerkte tijd. Over kalendermaanden waarin de ambtenaar geen arbeid verricht heeft hij geen recht op vakantieverlof. Over kalendermaanden waarin gedeeltelijk arbeid wordt verricht bestaat slechts aanspraak op vakantie-verlof naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop daadwerkelijk arbeid is verricht. Dit betekent dat indien geheel of gedeeltelijk geen arbeid is verricht, bijvoorbeeld wegens non-activiteit, ouderschapsverlof of schorsing, de aanspraak op vakantieverlof naar evenredigheid wordt verminderd. Deze hoofdregel is neergelegd in het eerste lid. Het tweede lid bevat de uitzonderingen op de hoofdregel.

Zieke ambtenaren bouwen evenveel basisvakantieverlof op als gezonde ambtenaren. Zij krijgen daardoor, overeenkomstig de Europese jurisprudentie, ook het recht op minimaal 4 weken basisvakantieverlof. Anders is dat ten aanzien van het aanvullend vakantieverlof. De opbouw daarvan wordt na 26 weken van verhindering wegens ziekte stopgezet.

Het vierde lid bevat een vervaltermijn van 12 maanden voor het vakantieverlof. Die moet ervoor zorgen dat alle ambtenaren binnen 12 maanden na afloop van het kalenderjaar waarin de vakantieaanspraak is ontstaan, hun (resterende) vakantieaanspraken effectueren. De vervaltermijn van 12 maanden beperkt zich tot het basisvakantieverlof. Deze vervaltermijn bevordert dat alle ambtenaren in het belang van hun veiligheid en gezondheid daadwerkelijk met regelmaat en tijdig recupereren door elk jaar weer minimaal 4 weken vrij te zijn. De vervaltermijn

geldt ook voor (langdurig) zieke ambtenaren. Ook voor hen heeft opname van basisvakantieverlof een recuperatiefunctie, namelijk herstellen of uitrusten van de activiteiten die hun re-integratieplicht met zich brengt.

Er zijn situaties denkbaar dat de ambtenaar redelijkerwijs niet in staat is geweest om het basisvakantieverlof op te nemen. Dat kan zijn door toedoen van de werkgever, in het belang van de dienst. Bij een zieke ambtenaar zal dat bijvoorbeeld spelen als die om medische redenen niet in staat is geweest tot re-integratie-activiteiten. De vervaltermijn van 12 maanden geldt in die situaties niet.

Het vijfde lid bevat een vervaltermijn van 5 jaren. Die geldt voor het aanvullend vakantieverlof en voor het basisvakantieverlof dat de ambtenaar redelijkerwijs niet heeft kunnen opnemen binnen 12 maanden na afloop van het kalenderjaar waarin het is ontstaan.

F De toelichting op artikel D.7 komt als volgt te luiden:

Artikel D.7 Opnemen van het vakantieverlof

De ambtenaar mag zoveel mogelijk naar eigen wens beschikken over zijn vakantieverlof. Er geldt de algemene restrictie dat het dienstbelang zich kan verzetten tegen opname van vakantieverlof. De ambtenaar geeft zelf aan of hij basisvakantieverlof opneemt of aanvullend vakantieverlof. Dat zal goed moeten worden geadmistreerd, onder meer omdat niet opgenomen basisvakantieverlof eerder vervalt dan niet opgenomen aanvullend vakantieverlof (zie toelichting bij artikel D.6).

In samenhang met de vervaltermijn van 12 maanden geldt de verplichting voor de werkgever om de ambtenaar in de gelegenheid te stellen in ieder geval steeds in het betreffende jaar zijn basisvakantieverlof op te nemen. Dat is in het derde lid geregeld. Die verplichting geldt zowel jegens gezonde als zieke ambtenaren. Er ligt ook een eigen verantwoordelijkheid bij de ambtenaar om het basisvakantieverlof steeds tijdig op te nemen. Die is terug te vinden in het tweede lid.

Als er zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen zijn is het mogelijk reeds toegekend vakantieverlof in te trekken, eventueel zelfs tijdens de vakantie. In dat geval moet geleden geldelijke schade worden vergoed.

G De toelichting op artikel D.8 komt als volgt te luiden:

Artikel D.8 Vakantieverlof en ziekte

In het eerste lid is nog eens duidelijk vastgelegd dat ook zieke ambtenaren het recht hebben om vakantieverlof op te nemen. Dat speelt uiteraard alleen in situaties waarin zij medisch gezien daartoe redelijkerwijs in staat zijn. Dat zal bijvoorbeeld het geval zijn bij zieke ambtenaren die in een re-integratietraject zitten.

Vakantieverlof betekent in dat geval dat de ambtenaar in de vakantieperiode is vrijgesteld van de afgesproken re-integratieactiviteiten. De ambtenaar die wegens ziekte gedeeltelijk werkt zal voor de volle arbeidsduur vakantieverlof moeten opnemen. De ambtenaar die bijvoorbeeld in de ochtend werkt en in de middag wegens ziekte niet werkt zal een volle dag vakantieverlof moeten opnemen. Dat geldt overigens alleen voor het basisvakantieverlof omdat alleen hier ook over ziekteperiodes volledig vakantieverlof wordt opgebouwd.

In het derde lid is vastgelegd dat de ambtenaar die aannemelijk kan maken dat hij tijdens vakantieverlof ziek was, de uren van vakantieverlof waarin hij ziek was terugkrijgt.

H. De toelichting op artikel D.9 wordt als volgt gewijzigd:

- 1 Het opschrift komt als volgt te luiden:
Vakantieverlof en einde dienstverband
 - 2 De zinsnede “algemeen verlof” wordt telkens vervangen door: vakantieverlof.
- I In de toelichting op artikel G.4 wordt de zin *“vermindering van het algemeen verlof met ten hoogste 1/3 van het aantal uren, waarop in het desbetreffende jaar aanspraak bestaat”* vervangen door: *vermindering van het vakantieverlof met ten hoogste het in het betreffende jaar geldende aanvullend vakantieverlof.*
- J In de toelichting op artikel H.7 wordt de zinsnede “algemeen en bijzonder verlof” vervangen door: vakantieverlof en buitengewoon verlof.

Artikel IV

Toelichting op het nieuwe artikel I.1 van de CAP

Onder schrapping van de tweede alinea van de toelichting op artikel I.3 van de CAP wordt de volgende toelichting ingevoegd.

Artikel I.5 Advies en arbitrage bij geschillen

Wanneer de werkgevers- en de werknemers-vertegenwoordiging geen overeenstemming

bereiken, is het mogelijk om het advies in te winnen van de Lokale Advies- en Arbitrage Commissie (LAAC) van de VNG. Ook kan de LAAC om arbitrage worden gevraagd. Deze onafhankelijke commissie heeft tot taak om, afhankelijk van het verzoek van partijen, hen te adviseren hoe het overleg verder kan worden gevoerd dan wel door middel van arbitrage vast te stellen met welk eindresultaat het overleg moet worden afgerond. Arbitrage is namelijk bindend.

Voor het vragen van advies hoeft geen overeenstemming te bestaan. Wel ligt het voor de hand dat de wederpartij wordt geïnformeerd over het feit dat advies aan de LAAC zal worden gevraagd. De LAAC kan de wederpartij ook horen. De plaatselijke overlegpartijen moeten het wel eens zijn over de vraag of arbitrage zal worden gevraagd. Ook moet er overeenstemming bestaan over het onderwerp en de omschrijving van het geschil. De geschillenprocedure is aan termijnen gebonden.

Over aansluiting van de provincies bij de LAAC zijn afspraken gemaakt door partijen in het SPA.

Artikel V

Artikel D.6, vierde lid, van de Collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling Provincies is uitsluitend van toepassing op aanspraken op basisvakantieverlof die zijn ontstaan na inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel VI

Dit besluit treedt, na publicatie in het provinciaal blad, in werking op 1 januari 2013.

Haarlem, 7 januari 2013.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,

JW. Remkes, voorzitter.

G.E.A. van Craaikamp, provinciesecretaris

Toelichting op de wijzigingen

Wijziging vakantiewetgeving

Met ingang van 1 januari 2012 geldt voor werknemers in Nederland een nieuwe vakantiewet. De veranderingen hebben betrekking op de opbouw en het opnemen van vakantie bij ziekte en arbeidsongeschiktheid. Aanleiding hiervoor is Europese jurisprudentie van het Hof van Justitie, waarin onder andere is bepaald dat het recht op jaarlijkse vakantie (van ten minste vier weken) ook geldt voor zieke werknemers. De nieuwe vakantiewet brengt ook verandering in de vervaltermijn. Kort samengevat houden de wijzigingen het volgende in.

- 1 Vanaf 1 januari 2012 is de beperkte vakantieopbouw voor zieke werknemers geschrapt en hebben zij dezelfde aanspraken op wettelijk vakantieverlof (van vier weken) als andere werknemers.
- 2 De wet wijzigt ook als het gaat om het opnemen van vakantie tijdens ziekte. Dat kan nodig zijn om niet beschikbaar te hoeven zijn voor controle of uit te rusten van re-integratie. De wet regelt onder meer dat gebruikte wettelijke vakantie-dagen volledig worden afgeschreven. Volledig opbouwen betekent dus ook volledig gebruiken. Daarmee worden zieke werknemers niet langer 'bevoordeeld' op gezonde werknemers.
- 3 Om te bevorderen dat alle werknemers in het belang van hun veiligheid en gezondheid daadwerkelijk met regelmaat en tijdig bijkomen door vakantie op te nemen, is er een nieuwe vervaltermijn in de vakantiewet opgenomen. De nieuwe vervaltermijn geldt voor de wettelijke vakantiedagen en bedraagt zes maanden. Zijn ze binnen een half jaar na afloop van het vorige kalenderjaar niet opgenomen, dan vervallen de vakantiedagen. Wel geldt er een uitzondering wanneer een werknemer redelijkerwijs niet in staat is geweest om zijn minimumvakantie op te nemen. Dit alles geldt niet voor vakantiedagen die vóór de wetswijziging zijn opgebouwd, daarvoor blijft vijf jaar gelden als vervaltermijn. Ook voor de bovenwettelijke vakantiedagen blijft de vervaltermijn van vijf jaar bestaan.

Consequenties nieuwe vakantiewet voor de provincies

Hoewel de genoemde Europese jurisprudentie ook voor werkgevers en werknemers bij de overheid van belang is geldt de nieuwe vakantiewetgeving niet voor hen. De nieuwe vakantiewetgeving is opgenomen in het Burgerlijk Wetboek en beperkt zich tot werkgevers en werknemers in de marktsector. De onderscheiden overheden zullen er zelf

voor moeten zorgen dat hun vakantieregelingen in overeenstemming met de Europese jurisprudentie worden gebracht.

Onderhavig voorstel tot aanpassing van de Collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling Provincies (CAP) strekt ertoe de daarin opgenomen vakantieregeling voor het provincie- personeel in de lijn van de vakantiewetgeving voor werknemers in de marktsector aan te passen.

Hoofdpijnen van de wijzigingen in de CAP

- Ook zieke ambtenaren gaan voortaan volledig vakantie opbouwen. De gelijk- trekking van de vakantieopbouw van zieke en gezonde ambtenaren richt zich, net als in de wettelijke regeling, op het wettelijk minimumvakantieverlof. Dus op de opbouw van 144 vakantie-uren (of het evenredig deel daarvan bij deeltijdarbeid). Voor de resterende vakantie-uren (voor een fulltimer: 36 uren) blijft de huidige beperkte vakantieopbouw (alleen over de eerste 26 weken van verhindering wegens ziekte) bestaan. Het nieuwe opbouwsysteem voor zieke ambtenaren is opgenomen in artikel D.6 van de CAP.
- Aangezien de CAP tot heden geen onderscheid tussen 'wettelijke' en 'boven- wettelijke' vakantiedagen kent, zijn in artikel D.5 van de CAP de begrippen basisvakantieverlof (wettelijk) en aanvullend vakantieverlof (bovenwettelijk) geïntroduceerd. Voor het overige is artikel D.5 onveranderd gebleven.
- Om ervoor te zorgen dat de ambtenaar ook daadwerkelijk steeds minimaal zijn 'wettelijke' vakantie-uren (basisvakantieverlof) opneemt is in artikel D.6, vierde lid, van de CAP de vervaltermijn van 12 maanden opgenomen. Die is 6 maanden langer dan de wettelijke vervaltermijn (12 in plaats van 6 maanden). Ook in de marktsector zijn in veel cao's langere vervaltermijnen afgesproken. Het Burgerlijk Wetboek laat dergelijke afspraken toe. Die vervaltermijn geldt zowel voor gezonde als zieke ambtenaren. Zij geldt niet in situaties dat de ambtenaar redelijkerwijs niet in staat is geweest om die vakantiedagen op te nemen. Dat kan zijn door toedoen van de werkgever, in het belang van de dienst. Bij een zieke ambtenaar zal dat bijvoorbeeld spelen als betrokkene om medische redenen niet in staat is geweest tot re-integratie-activiteiten. In die uitzonderings- gevallen geldt de al bestaande vervaltermijn van 5 jaar. Die geldt ook voor de 'bovenwettelijke' vakantie-uren (het aanvullend vakantieverlof).
- Ook de nu in artikel D.7, derde lid, van de CAP opgenomen verplichting voor de werkgever om de ambtenaar steeds in de gelegenheid te stellen om zijn basis- vakantieverlof

in het betreffende jaar op te nemen moet beter waarborgen dat de ambtenaar ook daadwerkelijk steeds zijn minimumvakantieverlof opneemt. De ambtenaar heeft hierin uiteraard ook een eigen verantwoordelijkheid. Die is verwoord in artikel D.7, tweede lid, van de CAP. Voor het overige is artikel D.7 van de CAP ongewijzigd. Artikel G.4 van de CAP is tenslotte gewijzigd in die zin dat bij wijze van disciplinaire maatregel nooit meer dan het aanvullend vakantie-verlof kan worden verminderd. Het basisvakantieverlof blijft hierdoor intact.

- Tegenover volledige vakantieopbouw staat een volledige vakantieopname bij ziekte. Wie bijvoorbeeld wegens ziekte halve dagen werkt zal om een dag vrij te zijn een hele vakantie-dag moeten opnemen. Dat is nu geregeld in artikel D.8, tweede lid, van de CAP. Dat geldt alleen voor het basisvakantieverlof. Voor het aanvullend vakantieverlof blijft immers de beperkte vakantieopbouw bij ziekte bestaan. In artikel D.8, eerste lid, is voor alle duidelijkheid nog eens vastgelegd dat ook de zieke ambtenaar vakantie kan opnemen. Voor het overige is deze bepaling onveranderd.
- De overige wijzigingen van de CAP zijn van redactionele en/of technische aard. Die houden onder meer verband met de verandering van het begrip 'algemeen verlof' dat tot heden in de CAP wordt gebruikt, in 'vakantieverlof' (dat beter aansluit bij de wettelijke terminologie). Daarnaast zijn, in navolging van de nieuwe vakantiewetgeving, de in het huidige artikel D.6, derde lid, van de CAP opgesomde uitzonderingen op de vakantieopbouw bij ziekte (o.a. bij ziekte door opzet en geen medewerking aan re-integratie) geschrapt. Die zijn overbodig nu vakantieopbouw bij ziekte voortaan is gekoppeld aan de voorwaarde dat recht bestaat op (100% resp. 70%) doorbetaling van bezoldiging bij ziekte.
- In artikel V is hetzelfde overgangsrecht vastgelegd als welke in de nieuwe vakantiewetgeving is opgenomen: de vervaltermijn van 12 maanden zal alleen gelden voor aanspraken op basisvakantieverlof die na inwerking-treding van de wijziging van de CAP zijn opgebouwd.
- De wijziging van de CAP zal per 1 januari 2013 in werking treden, derhalve niet halverwege 2012. Daarmee wordt voorkomen dat er in eenzelfde kalenderjaar twee rechtspositionele regimes gaan gelden.

Financiële, organisatorische en administratieve aspecten

- De wijziging van de CAP zal tot (beperkte) meerkosten leiden. Die zijn afhankelijk van het aantal (langdurig) zieke ambtenaren in

de provinciale organisatie. Langdurig zieke ambtenaren zullen door de volledige vakantieopbouw over een periode van twee jaar maximaal 30 extra basisvakantiedagen opbouwen. De extra lasten kunnen beperkt blijven omdat vakantie tijdens ziekte mogelijk is en ter stimulering van vakantieopname een vervaltermijn voor nieuw opgebouwde vakantiedagen wordt ingevoerd die ook voor re-integrerende ambtenaren zal gelden. De kosten beperken zich daardoor tot extra verlofopbouw voor ambtenaren die op medische criteria volledig arbeidsongeschikt worden verklaard en voor wie de vervaltermijn niet zal gelden. Het gaat dus om de kosten van extra basisvakantieverlof van (zieke) ambtenaren aan wie de vervaltermijn van 12 maanden niet kan worden tegengeworpen en aan wie de extra vakantietijd uiteindelijk bij het einde van het dienstverband zal moeten worden uitbetaald.

- De wijziging van de CAP biedt het management met de vervaltermijn van 12 maanden een extra instrument om verlofstuwmeren tegen te gaan. Verlofsparen blijft overigens mogelijk met het aanvullend ('bovenwettelijk') vakantieverlof. Daarvoor blijft de oude vervaltermijn van vijf jaar immers bestaan. Verlofsparen kan daarnaast ook via de levensloopregeling (waaraan de werkgever fors bijdraagt) en via IKAP.
- De wijziging van de CAP vergt ook een aanpassing van de verlofadministratie. Tot heden maken de provincies geen onderscheid tussen 'wettelijke' vakantiedagen (basisvakantieverlof) en 'bovenwettelijke' vakantiedagen (aanvullend vakantieverlof). Vanaf 1 januari 2013 is dat wel het geval. Tot 2018 zijn er zelfs drie soorten vakantiedagen: naast de wettelijke en bovenwettelijke vakantiedagen zijn er gedurende vijf jaren vakantiedagen die zijn opgebouwd vóór 1 januari 2013. Voor die vakantiedagen blijft de oude vervaltermijn van vijf jaar bestaan. Er zal voor de nieuwe vakantieregeling een nieuwe tool in het bestaande personeelsinformatiesysteem moeten worden ontwikkeld. Er zal verder goed moeten worden geregistreerd of (langdurig) zieken in staat zijn om gebruik te maken van hun vakantie-rechten zodat steeds helder en onomstreden is welke vakantie-rechten wel en niet na de cyclus van 24 maanden komen te vervallen.

Uitgegeven 5 maart 2013.

Namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland.

G.E.A. van Craaikamp, provinciesecretaris.